

Sygn. akt XI Ka 509/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: S.A. w S.O. Tamara Pawlak – spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Daniluk

SO Ewa Bogusz - Patyra

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 roku

sprawy W. K.

oskarżonego z art. 272 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 12 marca 2013 r. sygn. akt VII K 823/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla zawarte w pkt VIII rozstrzygnięcie o dowodach rzeczowych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt XI Ka 509/13

UZASADNIENIE

V. K. oskarżony był o to, że:

I. w dniu 29 października 2011 roku, w Konsulacie Rzeczypospolitej Polskiej w Ł., wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci wizy S.typu C (...)o serii i numerze (...), przez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej do wystawienia wizy - pracownika Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Ł., w ten sposób, że nie mając zamiaru do współpracy handlowej na terytorium Polski z Przedsiębiorstwem (...) (...) (...) (...) (...) S.ul. (...) (...), przedstawił dokument w postaci „Zaproszenia do współpracy” wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) (...) P.(...) (...) S., ul. (...) (...) c z datą wystawienia 11.10.2011 oraz umowę o współpracy handlowej wystawione w dniu 11.10.2011 pomiędzy F.H P.(...) (...) S., ul. (...) (...) a FH (...) w K.woj. (...), Ukraina co było warunkiem uzyskania przedmiotowej wizy tj. o czyn z art. 272 kk;

II. w dniu 15 marca 2012 roku w trakcie przekraczania granicy państwowej z terytorium Ukrainy do Polski w trakcie dokonywanej odprawy granicznej w drogowym przejściu granicznym w D.użył ówczesnie wyłudzonego dokumentu w

postaci wizy S.typ „(...)” o serii i numerze (...)wydaną dnia 29.10.2011 roku przez Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Ł.tj. o czyn z art. 273 kk;

III. w dniu 15 marca 2012 roku w drogowym przejściu granicznym w D., pow. (...)na kierunku wjazdowym do Polski posłużył się jako autentycznym sfalszowanym dokumentem w postaci „Zaproszenia do współpracy” wystawione przez Przedsiębiorstwo (...)P., (...)S., ul. (...)z datą wystawienia 11.10.2011 r. oraz umowę o współpracy handlowej wystawione w dniu 11.10.2011 pomiędzy F.H P., (...)S., ul. (...) .H. (...)w K.woj. (...), Ukraina tj. o czyn z art. 270 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 12 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Chełmie:

I. oskarżonego V. K.uznał za winnego tego, że w dniu 29 października 2011 roku w Konsulacie Rzeczypospolitej Polskiej w Ł.wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci wizy S.typu „(...)” o serii i numerze (...)przez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej do wystawienia wizy – pracownika Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Ł.w ten sposób, że chcąc uzyskać przedmiotową wizę w celu użycia za autentyczny używał podrobionego dokumentu w postaci „Zaproszenia do współpracy” wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...)P.(...)S., ul. (...)z datą wystawienia 11.10.2011 oraz umowy o współpracy handlowej wystawionej w dniu 11.10.2011 pomiędzy F.H P.(...)S., ul. (...) a F.H (...)w K.woj. (...), Ukraina nie mając zamiaru podjęcia współpracy handlowej, czym wyczerpał art. 272 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego V. K.uznał za winnego tego, że w dniu 15 marca 2012 roku w drogowym przejściu granicznym Placówka Straży Granicznej w D., pow. (...)w trakcie przekraczania granicy państwowej z terytorium Ukrainy do Polski użył wyłudzonego dokumentu poświadczającego nieprawdę w postaci wizy S.typ „(...)” o numerze (...)wydaną dnia 29.10.2011 roku przez Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Ł.na Ukrainie, czym wyczerpał dyspozycję art. 273 kk i za to na podstawie tego przepisu skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; III. oskarżonego V. K.uznał za winnego tego, że w dniu 15 marca 2012 roku w drogowym przejściu granicznym w D., pow. (...)na kierunku wjazdowym do Polski posłużył się jako autentycznym podrobionym dokumentem w postaci „Zaproszenia do współpracy” wystawione przez Przedsiębiorstwo (...)S., ul. (...)z datą wystawienia 11.10.2011 r. oraz umowę o współpracy handlowej wystawione w dniu 11.10.2011 r. pomiędzy (...) .H. (...), (...)S., ul. (...) a (...) .H. (...)w K.woj. (...), Ukraina, czym wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk skazał oskarżonego na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone w punkcie I, II i III kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną jednego roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby;

VI. na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 40 (czterdzieści) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 15 (piętnaście) złotych; VII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) w dniach od 15 do 16 marca 2012 roku;

VIII. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wskazanego w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 23 akt sprawy w pozycjach od 1-2;

IX. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków postępowania i określił, iż w pozostałym zakresie wydatki te ponosi Skarb Państwa.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając:

-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony V. K. dokonał zarzucanych mu czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 272 kk, 273 kk i 270 § 1 kk, mimo, że nie pozwala na to ujawniony w sprawie materiał dowodowy;

-obrazę przepisów postępowania: art. 4 i 5 § 2 kpk co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia przez nie rozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego.

i wnosząc o: zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego V. K. od dokonania zarzucanych mu czynów ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chelmie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna zatem zawarte w niej wnioski odwoławcze nie zasługiwały na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy pozwala na konstatację, iż Sąd I instancji przeprowadził postępowanie jurysdykcyjne zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokonał nie budzących zastrzeżeń, ustaleń faktycznych a stanowisko swoje zawarte w wyroku należycie uzasadnił.

Z treści art. 457 § 2 kpk wynika, iż jeżeli Sąd odwoławczy utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną, uzasadnienie wyroku sporządza się na wniosek strony; ponieważ w niniejszej sprawie wniosek taki nie został złożony przez żadną ze stron, brak jest podstaw do sporządzenia uzasadnienia zatem szczegółowego odniesienia się do zarzutów i wniosków odwoławczych.

Z urzędu natomiast Sąd Okręgowy dokonał korekty wyroku poprzez uchylenie zawartego w nim punktu VIII, uznając za nietrafne orzeczenie na podstawie art. 44 § 2 kk przypadku dowodów wskazanych na k.23 poz. 1-2.

Wprawdzie dokumenty te: „zaproszenie do współpracy wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) (...) (...) (...), S., ul. (...) (...) z datą wystawienia 11.10.2011 r.” oraz „umowa o współpracy handlowej wystawione w dniu 11.10.2011 r. pomiędzy: (...) .H. (...) (...), S., ul. (...). (...) a F.H (...) w K., woj. (...), Ukraina” określone zostały jako „dowody rzeczowe” i opisane w wykazie tych dowodów, jednak ich charakter wskazuje, iż stanowiły one istotny element przestępczej działalności oskarżonego i są dowodem materialnym w sprawie. Skoro tak - dokumenty te winny pozostać w aktach sprawy jako ich integralna część nawet po prawomocnym zakończeniu postępowania; umożliwiając ewentualną weryfikację trafności orzeczenia w drodze nadzwyczajnych środków zaskarżenia (dział XI kk). Brak było zatem podstaw do sięgania po instytucje przepadku jako środka karnego; wystarczającą decyzją byłoby zarządzenie o pozostawieniu ich w aktach sprawy. Zgodnie z § 352 ust 1 Rozp. Min. Spraw. 23.02.2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych: „jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, złożone lub zatrzymane w związku z postępowaniem przedmioty załącza się do akt sprawy a w miarę potrzeby umieszcza się we wszytej do akt kopercie, na której zaznacza się zawartość i datę przyjęcia przedmiotu oraz nazwę organu lub nazwisko osoby, która je złożyła; warunki te zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Mając powyższe na uwadze, nie stwierdzając nadto przesłanek z art. 439 § 1 kpk i art. 440 kpk, Sąd Okręgowy orzekł, jak na wstępie.

Orzeczenie o opłacie za II instancję uzasadnia art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 2013 r. o opłatach w sprawach karnych (z późn. zm.) zaś o wydatkach za postępowanie odwoławcze – art. 636 kpk w zw. z art. 627 kpk.